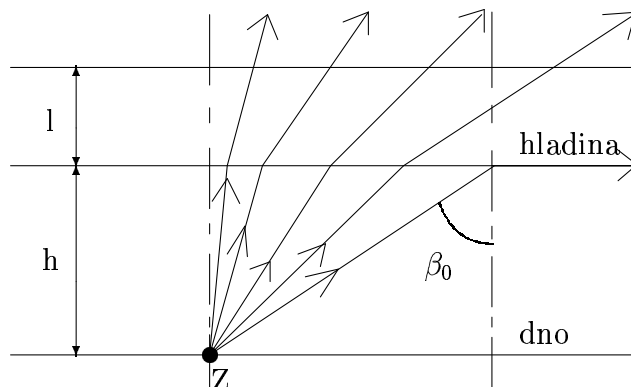

Vzorové řešení úlohy č.5 (5 bodů)

- (a) Než se omezíme na případ, kdy oko dítěte vidí kovový předmět ve směru kolmém na hladinu, představme si situaci v obecném případě. Kovový předmět v hloubce h považujeme za bodový zdroj, který vyzařuje odražené světlo do všech směrů. Paprsky se na rozhraní vody a vzduchu lámou tak, že splňují rovnici

$$\frac{\sin \alpha}{\sin \beta} = n ,$$

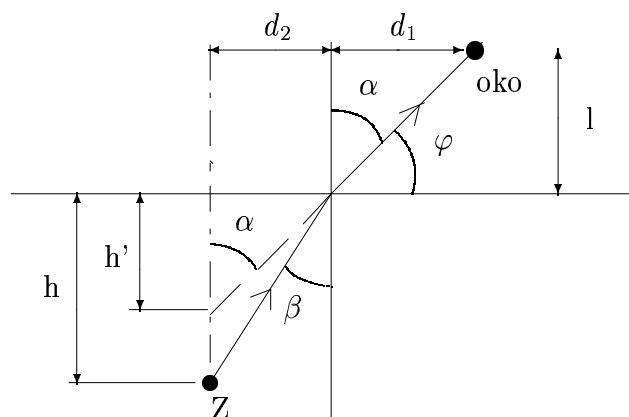
kteřá vyjadřuje zákon lomu světla. Ten svazuje pro daná prostředí úhel dopadu s úhlem lomu. Pro libovolnou polohu oka ve výšce l nad vodní hladinou je vždy možné najít takovou kombinaci úhlů α a β , pro něž existuje dráha paprsku mířícího od předmětu do oka dítěte. Protože se paprsky lámou do prostředí opticky řidšího od kolmice, existuje mezní úhel $\beta = \beta_0 < 90^\circ$, pro který $\alpha = 90^\circ$ ($\implies \sin \alpha = 1$). Mezní úhel splňuje rovnici $\sin \beta_0 = 1/n$ (viz obr. 1).

Obr. 1

Dráha paprsku se skládá ze dvou úseček. Jejich průměty do osy rovnoběžné s hladinou označme d_1 a d_2 . Pak platí $\operatorname{tg} \alpha = d_1/l$ a $\operatorname{tg} \beta = d_2/h$. Oko vidí předmět pod úhlem α (měřeným od kolmice k hladině) a vnímá jej tedy ve zdánlivé hloubce h' v místě, kde se protíná předmětem procházející svislá osa s myšleným prodloužením paprsku šířícího se vzduchem (viz obr. 2). Matematicky vyjádřeno

$$h' = \frac{d_2}{\operatorname{tg} \alpha} = h \cdot \frac{\operatorname{tg} \beta}{\operatorname{tg} \alpha} = \frac{h}{n} \cdot \frac{\sin \varphi}{\cos \beta} .$$

Obr. 2

Položíme-li nyní $\varphi = 90^\circ$ ($\Rightarrow \beta = 0^\circ$), dostáváme $h' = h/n$. To je hloubka, v jaké dětské oko vnímá předmět pod hladinou ve svislém směru. Výška oka nad hladinou výsledek neovlivňuje.

- (b) V obecném případě se poloha zdánlivé hloubky mění dle výše uvedeného vztahu pro h' , tzn. že zmenšujeme-li úhel φ , zdánlivá hloubka se blíží k nulové hodnotě.

Oko není bodovým detektorem, a tak současně vnímá signály přicházející z konečné úhlové oblasti $\varphi \pm \Delta\varphi$. Zdánlivá hloubka je funkcí úhlu pohledu, takže se pro jednotlivá φ liší. Výsledný obraz předmětu tedy není bodový; oko jej vnímá ve spojitě množině hloubek h' . „Rozmazání“ obrazu je úměrné velikosti $\Delta\varphi$.

Jak je již zmíněno v bodě (a), v našem případě existuje mezní úhel β_0 . Paprsky šířící se pod úhlem $\beta \geq \beta_0$ se nelámou do druhého prostředí, ale odrážejí se na rozhraní zpět. Hovoříme o oblasti tzv. totálního odrazu. Sleduje-li dítě předmět pod úhlem $\varphi = 0^\circ$, tj. na úrovni hladiny, stává se pro ně neviditelným.

Soutěžní korespondenční seminář z fyziky 1996/1997
První série úloh

Vzorové řešení úlohy č.3 (5 bodů)

Při řešení úlohy využijeme dvou zákonů optiky:

1. Světlo se šíří v homogenním prostředí přímou čarou, světelné paprsky vystupují ze zdroje ve všech směry.
2. Dopadající paprsek a paprsek odražený od zrcadla svírají s kolmicí k zrcadlu stejný úhel (zákon odrazu - viz obr. 3c zadání).

Dobrou pomůckou při konstrukci chodu paprsků je vytvoření zdánlivého obrazu ložka za zrcadlem, které je zrcadlově symetrické s předmětem vzhledem k rovině zrcadla. Odražené paprsky se potom snadno konstruují podle obrázku 1.

Na obrázku je pro jednoduchost ložka (předmět) schematicky znázorněna ipkou. Pozorovatel vidí předmět v zrcadle celou, pokud mu paprsky vycházející ze všech bodů předmětu dopadnou po odrazu zrcadlem do oka (obrázek 2).

a) Ji z konstrukce zdnlivÀch obraz lovka za zrcadly Z_1 a Z_2 je vidt, e zrcadlo Z_1 odr vechny paprsky vychzejc od lovka v mstnosti do stropu, take dnÀ pozorovatel na zemi neme obraz lovka vidt. Naopak zrcadlo Z_2 odr paprsky zpt do mstnosti, kde me pozorovatel obraz uvidt. PŠi konstrukci krajnch poloh oblasti, ve kterÀch se lovck nachz a me se jet celÀ vidt v zrcadle Z_2 , postupujeme takto (viz obrzek 3). VytvoŠme si ps, kde se lovck v mstnosti nalz (ps Šky l) a k nmu zkonstruujeme zdnlivÀ obraz za zrcadlem. Prvn krajn poloha lovka $A'B'$ je urena tak, e bod A' le na kolmici $A'A'_2$ k rovin zrcadla, kter prochz hornm okrajem D zrcadla, nebo» paprsek vychzejc z vrcholu pŠedmtu (ipky) a dopadajc kolmo na zrcadlo se od zrcadla opt kolmo odr. Paprsek dopadajc pod jinÀm hlem se neodr do o stojcho lovka. I paprsek vychzejc z nohou lovka v tto prvn poloze se od zrcadla odr do o lovka. Pro nalezen druh krajn polohy AB vychzme z poadavku, aby paprsek vychzejc z paty lovka mu po odrazu ze spodnho okraje zrcadla C dopadl do oka (paprsek BCA). Do oka dopadne i zrcadlem odraenÀ paprsek z vrcholku hlavy, lovck se vid celÀ. Vzdlenost tto polohy od prav stny mstnosti x vypotme pomoc dvou pravohlÀch trojhelnk BFC a AEC , uitm nslednÀch goniometrickÀch vzorc

$$tg(\alpha \pm \beta) = \frac{tg\alpha \pm tg\beta}{1 \mp tg\alpha \cdot tg\beta} \quad (1)$$

Z trojhelniku BFC dostaneme vztah pro x

$$x = h \cdot tg(45^\circ - \alpha) \quad (2)$$

Z trojhelniku AEC dostaneme vztah pro x

$$x = (h - l) \cdot tg(45^\circ + \alpha) \quad (3)$$

s vyuitm rovnosti

$$tg(45^\circ) = 1 \quad (4)$$

a nsledn pak

$$tg(45^\circ \pm \alpha) = \frac{1 \pm tg\alpha}{1 \mp tg\alpha} \quad (5)$$

Z rovnice (2) vyjdŠme

$$tg\alpha = \frac{h - x}{h + x} \quad (6)$$

a dosazenm do rovnice (3) dostaneme polohu druhho krajnho bodu

$$x = \sqrt{h(h - l)}. \quad (7)$$

Po dosazen selnÀch hodnot $x = 1,9m$.

b) Kdy lovck (pŠedmt) stoj v mstnosti mohou celÀ jeho obraz v zrcadle Z_2 vidt pozorovatel v urit sti mstnosti, jej hranice udvaj odrazy paprsk na okrajch zrcadla. VytvoŠme zdnlivÀ obraz za zrcadlem a zkonstruujeme paprsek vychzejc z vrcholu pŠedmtu a odraenÀ od hornho okraje zrcadla a obdobn pro paprsek vychzejc z paty pŠedmtu a odraenÀ od spodnho okraje zrcadla. Oblast polohy pozorovatele vidcho celÀ obraz lovka stojcho

uprostřed mstnosti je ohraničena podlahou, vÁkou pozorovatele a vÁe uvedenÁmi "okra-
jovÁmi" odraenÁmi paprsky. Umstn detektor, o pozorovatele, pšedpokldme od podlahy
mstnosti a do vÁky $2m$.

c) Zkonstruujeme zdnliv obrazy lovka za obma zrcadly. Pší kolmm dopadu paprsk,
vychzejcch od lovka, na zrcadla Z_3 a Z_4 , se paprsek odraz zpt k lovku, take v zrcadlech
vid 2 sv obrazy. Pší jinm hlu dopadu se paprsek odraz od zrcadla Z_3 , dopadne na zrcadlo
 Z_4 od nho se odraz a mine oko lovka. lovk svj obraz neuvid. Svj dal obraz v zrcadle lovk
uvid v rohu mstnosti, kde se zrcadla stÁkaj. Pší dopadu paprsku ze zdroje na zrcadlo Z_3
v tomto bod, se paprsek odraz a dopadne na zrcadlo Z_4 , ze kterho se odraz zpt k lovku.
Podobn vahy plat pro paprsek odraenÁ nejprve na zrcadle Z_4 a pak na zrcadle Z_3 . lovk
uvid svj pševrcenÁ obraz v obou zrcadlech (v kadm plku obrazu). Celkem tedy lovk uvid
v zrcadlech Z_3 a Z_4 tší sv obrazy. (Ke vzniku tšetho obrazu poznamenejme, e oko pšíjm
nikoli jedinÁ paprsek, ale paprsky z malho prostorovho hlu.)

Soutěžní korespondenční seminář z fyziky 1996/1997

První série úloh

Vzorové řešení úlohy č.2 (4 body)

a)

Úkolem je najít velikost a směr minimální rychlosti, jakou musí běžet Karel, aby
zachytil míč vykopnutý Josefem.

Situaci znázorňuje Obr. 1. Označme t dobu, která uplyne od vykopnutí míče do chvíle,
než jej Karel dostihne. Pro dobu letu míče a pohybu Karla platí

$$t_M = \frac{a+x}{u} \quad , \quad t_{KAREL} = \frac{\sqrt{b^2+x^2}}{v} \quad , \quad (8)$$

pak

$$t_M = t_{KAREL} = t \quad , \quad \frac{a+x}{u} = \frac{\sqrt{b^2+x^2}}{v} \quad . \quad (9)$$

Úpravou (2) dostaneme kvadratickou rovnici

$$x^2 (v^2 - u^2) + 2 a v^2 x + a^2 v^2 - b^2 u^2 = 0 \quad , \quad (10)$$

v bude minimální právě tehdy, má-li tato kvadratická rovnice pro neznámou x dvojná-
sobný kořen, tj. je-li diskriminant rovnice (3) roven nule

$$D = 4 (a^2 v^4 - (v^2 - u^2) (a^2 v^2 - b^2 u^2)) \quad , \quad D = 0 \quad . \quad (11)$$

Odtud rychlost Karlova pohybu

$$v = \frac{u b}{\sqrt{a^2 + b^2}} \quad (12)$$

(Splnění nerovnosti $D < 0$ by znamenalo, že rovnice (3) nemá řešení v reálném oboru a
v takovém případě by Karel míč vůbec nedoběhl. Hodnota v určená vztahem (5) je tak
nejmenší, pro kterou $D \geq 0$),
odpovídající vzdálenost x je

$$x = \frac{-2 a v^2}{2 (v^2 - u^2)} = \frac{a b^2}{a^2} = \frac{b^2}{a} \quad . \quad (13)$$

Směr Karlova pohybu je dán úhlem α , když

$$\tan \alpha = \frac{x}{b} = \frac{b}{a} . \quad (14)$$

b)

Předpokládáme, že Karel může běžet maximální rychlostí v_0 . Je třeba určit maximální rychlost u_0 , jakou může Josef míči udělit, aby Karel míč neminul.

Úkol lze řešit stejným postupem, jako pro případ a). Z rovnice (4) určíme u_0 pro dané v_0 . Dostaneme tak maximální rychlost míče

$$u_0 = \frac{v_0 \sqrt{a^2 + b^2}}{b} \quad (15)$$

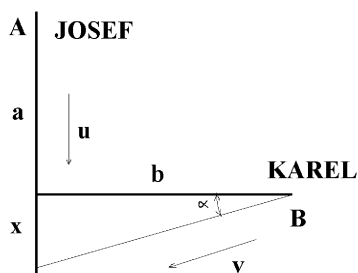
a vzdálenost x

$$x = \frac{-2 a v_0^2}{2 (v_0^2 - u_0^2)} = \frac{b^2}{a} . \quad (16)$$

Směr Karlova pohybu je dán úhlem β , pro který platí

$$\tan \beta = \frac{x}{b} = \frac{b}{a} , \quad \alpha = \beta . \quad (17)$$

Karel doběhne míč ve stejném místě, jako v případě a).

Obrázek 1: Karel dobíhá míč vykopnutý Josefem.

Soutěžní korespondenční seminář z fyziky 1996/1997

První série úloh

Vzorové řešení úlohy č.1 (4 body)

Zavěňme pro popis řešení úlohy následující značení:

T_z , resp. T_p ... celkový čas, který na doběhnutí k lesu potřebuje zajíc, resp. pes

$\tau = 2$ s ... časová ztráta psa v bodě A, resp. B

$\delta = 1 \text{ m}$... délka náskoku zajíce před psem v bodech A a B
 $d = 861 \text{ m}$, $\Delta d = 20 \text{ m}$, $x = |AB|$... viz obrázek 1 v zadání

Odpověď a) :

Zajíc doběhne k lesu rovnoměrnou rychlostí v_1 za dobu $T_z = (d - \Delta d + x)/v_1$. Pes doběhne rovnoměrnou rychlostí v_2 3 úseky o celkové délce $d + x - 2\delta$ (viz graf) a navíc se v bodě A i B zdrží o čas τ . Na doběhnutí k lesu tedy potěbuje dobu $T_p = (d + x - 2\delta)/v_2 + 2\tau$.

Vzdálenost x určíme z rozdílu časů, za které ji urazí zajíc a pes: zajíc trvá uběhnutí vzdálenosti x o dobu τ déle, než psovi uběhnutí vzdálenosti $x - \delta$, tj:

$$\frac{x}{v_1} = \tau + \frac{x - \delta}{v_2}. \quad \text{pravou dostáváme: } x = \frac{\tau v_2 - \delta}{v_2 - v_1} v_1 = 841 \text{ m}.$$

Dosazením do vchozích vztahů pro T_z, T_p pak: $T_z = 116 \text{ s}$ a $T_p = 117, \bar{3} \text{ s}$.

Zajíc bude v lese přibližně o 1.3 s dříve a tudíž se zachrání.

Graf dráhy psa tvoří 3 úsečky určené dvojicemi bodů: $[0 \text{ s}; 0 \text{ m}]; [t_A; s_A - \delta]$, $[t_A + \tau; s_A]; [t_B; s_B - \delta]$ a $[t_B + \tau; s_B]; [T_p; s_L]$, kde s_A , resp. s_B , resp. s_L , je dráha uražená psem do bodu A, resp. do bodu B, resp. k hranici lesa, a t_A , resp. t_B , je čas, za kter dorazí zajíc do bodu A, resp. B (pes je v tom okamžiku o 1 m pozadu).

Grafem dráhy zajíce je úsečka s okrajovými body $[0 \text{ s}; 20 \text{ m}]$ a $[T_z; s_L]$, která zároveň prochází i body $[t_A; s_A]$ a $[t_B; s_B]$.

Podle zadání je v bodě obratu A:

$$t_A = \frac{s_A - \delta}{v_2} = \frac{s_A - \Delta d}{v_1}.$$

Odtud úpravou dostaneme:

$$s_A = \frac{\Delta d v_2 - \delta v_1}{v_2 - v_1} \quad \text{a dosazením: } s_A = 571 \text{ m}, \quad t_A = 38 \text{ s}.$$

Dále podle obrázku v zadání: $s_B = s_A + x = 1412 \text{ m}$, $s_L = d + x = 1702 \text{ m}$ a vzhledem k rovnoměrné rychlosti zajíce: $t_B = (s_B - \Delta d)/v_1 = 96 \text{ s}$. Tím jsou všechny body grafu určeny.

Odpověď b) :

Označme x vzdálenost místa uběhnutí zajíce do lesa od přímky procházející počáteční polohou zajíce a psa (což odpovídá vzdálenosti $|AB|$ na obr.1 v zadání). Pes musí přitom urazit dráhu $d + x$, zajíc dráhu $\sqrt{(d - \Delta d)^2 + x^2}$ (přepína pravoúhlého trojúhelníka); oba tentokrát doběhne rovnoměrnou rychlostí. Zajíc se tedy v tomto případě mohl zachránit, existují-li takové hodnoty x , které splňují nerovnost:

$$T_z < T_p, \quad \text{neboli} \quad \frac{\sqrt{(d - \Delta d)^2 + x^2}}{v_1} < \frac{d + x}{v_2}.$$

Protože $v_1, v_2 > 0$ a obě strany nerovnice jsou kladné, můžeme ji upravit vynásobením $v_1 v_2$ a umocněním. Tím dostáváme pro x kvadratickou nerovnici:

$$(v_2^2 - v_1^2) x^2 - 2 v_1^2 d x + v_2^2 (d - \Delta d)^2 - v_1^2 d^2 < 0$$

$1/4$ len u x^2 je kladn , tak $\hat{\text{O}}$ e e ením této nerovnice je otev en interval $(x_1; x_2)$, kde x_1, x_2 jsou reálné ko eny odpovídající kvadratické rovnice (pokud existují). Dosazením do vzorce pro ko eny kvadratické rovnice a úpravou dostaneme:

$$x_{1,2} = \frac{v_1^2 d \mp v_2 \sqrt{v_1^2 d^2 - (v_2^2 - v_1^2)(d - \Delta d)^2}}{v_2^2 - v_1^2} \Rightarrow \begin{array}{l} x_1 \doteq 9,05 \text{ m} \\ x_2 \doteq 24,5 \text{ km} \end{array}$$

Pro zajíce je ov em rozhodující smřřr, kter m má vybřřhnout, aby dorazil do lesa vřas. Označíme-li α úhel mezi smřřrem pohybu zajíce a kolmicí k hranici lesa, je:

$$\text{tg } \alpha = \frac{x}{d - \Delta d} \quad \text{a po dosazení dostáváme: } \alpha_1 \doteq 0,617^\circ \doteq 37', \quad \alpha_2 \doteq 88,0^\circ.$$

Zajíc tedy mřře vybřřhnout smřřrem k lesu pod libovoln m úhlem z intervalu $(37'; 88^\circ)$. Optimální je pro nřřj ov em zvolit úhel co nejmen í, aby mu nedo el dech je třř p ed dosažením hranice lesa.

Odpovřřř c) :

uance zajíce na záchranu závisí pouze na vzdálenosti bodu A (resp. B) od hranice lesa (která je určena pořáteřřním náskokem Δd a rychlostmi v_1, v_2) a řasové ztrátřř psa v bodřř B – nezávisí tedy vřřbec na řasové ztrátřř psa v bodřř A. $1/4$ asová ztráta psa τ_B musí b t tak malá, aby i s ní dostihl zajíce je třř p ed dosažením hranice lesa. To vyjad uje nerovnice:

$$\frac{|BL|}{v_2} + \tau_B < \frac{|BL|}{v_1}, \quad \text{kde } |BL| = d - s_A \text{ je vzdálenost bodu B od lesa.}$$

pravou a dosazením dostáváme podmínku:

$$\tau_B < (d - s_A) \left(\frac{1}{v_1} - \frac{1}{v_2} \right) = \frac{2}{3} \text{ s.}$$

Pes tedy zajíce dostihne, bude-li jeho řasová ztráta v bodřř B men í neř cca $0,67 \text{ s}$.

Vzhledem ke zpřřsobu položení druhé řásti otázky c) je odpovřřř na ni kladná, neboř pro urření τ_B pot ebujeme znát kromřř souřřtu $\mathcal{S}_\tau \equiv \tau_A + \tau_B$ je třř hodnotu nřřjaké dal í, nezávisle zkonstruované kombinace veliřřin τ_A, τ_B – nap . jejich pomřřř $\mathcal{P}_\tau \equiv \tau_A/\tau_B$. Podmínku pro to, aby pes zajíce dostihl, pak mřřeme vyjad it ve tvaru:

$$\frac{\mathcal{S}_\tau}{1 + \mathcal{P}_\tau} < \frac{2}{3} \text{ s.}$$

Graf závislosti dráhy psa a zajíce na čase

